

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

4 FEBRUARI 1986

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heer H. Schiltz C.S. —

**betreffende de organisatie van de controle over de begroting
en rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest
door het Rekenhof**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Rekenhof maakte in het 140e Boek een reeks opmerkingen over de uitgaven van de Gemeenschap en Gewestexecutieven. Deze opmerkingen worden meegedeeld aan het nationale Parlement.

Het neerleggen van het Boek van het Rekenhof is het gevolg van artikel 116 van de Grondwet „De algemene staatsrekening wordt aan de Kamers onderworpen met de opmerkingen van het Rekenhof”.

De controletaak van het Rekenhof en de externe financiële controle door het Rekenhof inzake de Vlaamse gemeenschap en gewestfinanciën zijn aangelegenheden die exclusief onder de Vlaamse Raad ressorteren. Het zou dan ook logisch zijn uitsluitend de Nederlandse kamer van het Rekenhof met deze controletaak op de rekeningen en de uitgaven van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap te belasten. Hiertoe zijn zowel juridische, politieke al doelmatigheids-overwegingen aan te voeren.

1. Juridische argumentatie

In de algemene inleiding van het 140e Boek wordt door het Rekenhof de exclusieve bevoegdheid van de Gewest- en Gemeenschapsraden en hun Executieve(n) erkend (Weerslag van de staatshervorming op de taken en de inrichting van het Rekenhof, blz. 20 - 26) :

„Bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden, in uitvoering van de artikelen 3ter en 107quater van de Grondwet, de Vlaamse en Franse Gemeenschappen en de Vlaamse en Waalse Gewesten ingericht.

...

De wetten tot hervorming der instellingen van 8 en 9 augustus 1980 bevestigen eveneens de autonomie van Gemeenschappen en Gewesten in het financiële vlak. De Executieven stellen de begroting op, de Raden keuren ze goed en de interne administratieve controle op de uitvoering ervan wordt georganiseerd door de Executieven of door een van hun leden, met uitsluiting van enig controlerecht van de centrale Staat.

...

Het is immers de bedoeling van die wet dat het Rekenhof, in opdracht en ten behoeve van de Gemeenschappen en Gewesten, een controle op de gemeenschaps- en gewestfinanciën uitoefent op dezelfde wijze als dat voor de nationale instellingen gebeurt (De Eerste Minister heeft trouwens bevestigd dat het Rekenhof rechtstreeks door de Raden en Executieven met zijn taak belast is (Verslag namens de Commissie voor de hervorming van de instellingen — Kamer, doc. 627, 1979-1980, nr. 10, blz. 123).

In dezelfde tekst (140e Boek van het Rekenhof) wordt vermeld dat luidens artikel 13, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de wet van 29 oktober 1846 op de oprichting van het Rekenhof van overeenkomstige toepassing is op de Gemeenschap en het Gewest. Het advies van de Raad van State inzake het ontwerp van bijzondere wet betreffende de Duitstalige Gemeenschap (Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 880 (1980-1981) — Nr. 1) onderschrijft dit ten volle. Paragrafen 2 en 3 van datzelfde artikel 13 stellen tevens dat de wetten van 15 mei 1846 en 28 juni 1963 op de rijkscomptabiliteit toepasselijk zijn op de begroting van elke Raad en dat de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut toepasselijk is op de instellingen van openbaar nut die onder de Gemeenschap of het Gewest ressorteren. Deze bevoegdheden worden volgens paragraaf 5 uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest.

Het Rekenhof stelt duidelijk :

„Anderdeels, aangezien het Rekenhof een controle over de gemeenschaps- en gewestfinanciën uitoefent voor rekening van de Raden van de Gemeenschappen en van de Gewesten, rijst de vraag of dat Hof niet moet geherstructureerd worden, derwijze dat specifieke organen tot stand komen aan wie de bevoegdheid voor de gewest- en gemeenschapsmateries wordt overgedragen.

t

Het Rekenhof bestaat uit een college waarvan de leden behoren tot de Nederlandse of de Franse kamer en in die hoedanigheid door de Kamer van Volksvertegenwoordigers zijn benoemd.

...

Om te beantwoorden aan de algemene samenhang van de wet van 8 augustus 1980, en bijzonder aan de hoofddoelstellingen die ze beoogt, zou elke kamer van het Hof moeten belast worden met de uitsluitende bevoegdheid voor de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden die overeenstemmen met het taalstelsel voor die kamer.

...

Het is dus logisch dat de onder de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten ressorterende ontvangsten en uitgaven, de door de Executieven genomen beslissingen inzake begrotingsaangelegenheden en betwiste zaken, de algemene rekening van de Gemeenschap en van het Gewest, de rekeningen van de diensten en instellingen die af- e

hangen van die nieuwe instellingen, alsook de rekeningen van elke rekenplichtige tegenover de gemeenschapskas of de gewestka zouden voorgelegd worden aan de bevoegde kamer van het Hof en enkel door die kamer behandeld worden. Hetzelfde geldt voor het onderzoek van de ontwerpen van begrotingsdecreten of ook nog van bepaalde ontwerpen van normatieve decreten, dat het Hof in het raam van zijn informatieopdracht ten behoeve van de nieuwe instellingen zou uitvoeren, m.a.w. de kamers van het Rekenhof zouden, wat de Gemeenschappen en Gewesten betreft, volledig in de plaats treden van het Rekenhof, krachtens een toewijzing van exclusieve bevoegdheden. ”

Men kan stellen dat de controle van het Rekenhof op de financiën van de Gemeenschappen en de Gewesten, geen grondwettelijke opdracht is. Ze is gebaseerd op de bepalingen van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Alle opmerkingen dienen dan ook aan de Gemeenschaps- en Gewestraden te worden voorgelegd die hebben daarop het exclusieve recht.

Het publiceren van de opmerkingen in het algemene, nationale opmerkingsboek ten behoeve van de nationale Wetgevende Kamers doet afbreuk aan artikel 13, § 4 en § 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Daaruit volgt logisch dat bedoelde controle wordt georganiseerd onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de Nederlandse of Franse kamer van het Rekenhof. Het bepalen van de respectieve bevoegdheid van de Nederlandse en de Franse kamer ten aanzien van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, kan voorgelegd worden in een nieuwe versie van artikel 116 van de Grondwet. Dit belet echter niet dat de twee kamers een exclusieve bevoegdheid hebben voor de Gemeenschappen en Gewesten, op grond van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

2. Politieke argumentatie

De eigen politieke autonomie van de Vlaamse Raad mag op geen enkel terrein geschaad worden. Ook de bevoegdheden met betrekking tot de externe controle over de financiën van de Gemeenschappen en Gewesten moeten autonoom en onafhankelijk blijven. Om deze reden moeten alle opmerkingen die het gevolg zijn van de externe controle over de financiën, enkel en alleen overgemaakt worden aan de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve. Het gaat daarom niet op deze opmerkingen over te maken aan het nationale Parlement. De Vlaamse Raad is, als autonoom wetgevend lichaam van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, alleen gerechtigd deze opmerkingen te ontvangen. Elke voogdij, inmenging of betutteling is juridisch noch politiek aanvaardbaar. Het zou dan ook logisch zijn dat de Vlaamse Raad de externe controle zou laten gebeuren volgens de modaliteiten en procedures die zij in overleg bepaalt met de Nederlandse kamer van het Rekenhof in het kader van de toepasselijke wetgeving. Het is logisch dat enkel de Nederlandse kamer en de Nederlandse directies van het Rekenhof de externe controle op de financiën van de Vlaamse Raad en Executieve kunnen uitoefenen.

3. Doelmatigheidsoverwegingen

Aangezien alleen de Vlaamse Raad bevoegd is de opmerkingen van het Rekenhof met betrekking tot de financiën van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest te behandelen, dienen deze opmerkingen enkel aan deze wetgevende vergadering te worden gericht.

Derhalve is een afzonderlijk boek van opmerkingen van de

Nederlandse Kamer van het Rekenhof en gericht aan de Vlaamse Raad aangewezen. Bovendien moet die publikatie gebeuren in afspraak met de Vlaamse Raad en in de vorm van een document aan de Vlaamse Raad (en zeker niet als een document aan de Wetgevende Kamers).

Het overmaken van opmerkingen over de financiën van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest aan het nationale Parlement is het gevolg van het onvoldoende rekening houden met de gevolgen van de staatshervorming van 1980. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 bevat voldoende juridische argumenten om aan deze praktijk een einde te maken.

H. SCHILTZ

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Vlaamse Raad,

— gelet op artikel 13, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat voorschrijft dat de bepalingen inzake de externe financiële controle door het Rekenhof van overeenkomstige toepassing zijn op de Gemeenschap en het Gewest ;

— gelet op artikel 13, § 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat bepaalt dat de bevoegdheden van de externe financiële controle door het Rekenhof worden uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest ;

— gelet op de huidige procedure waarbij de opmerkingen van het Rekenhof worden overgemaakt aan het nationale Parlement ;

— gelet op de autonomie van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve ;

— is van oordeel dat aan deze toestand een einde moet worden gemaakt ;

— verklaart dat de externe controle door het Rekenhof over de financiën van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest uitsluitend onder de Vlaamse Raad ressorteert ;

— zal aan de modaliteiten en de procedures van de externe controles een bespreking wijden ;

— verzoekt het Rekenhof de externe controle over de financiën van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest uitsluitend toe te vertrouwen aan de Nederlandse kamer van het Rekenhof en het desbetreffende verslag over te maken aan de Vlaamse Raad.

H. SCHILTZ

A. DE BEUL

W. DESAEYERE

A. GEENS

F. VAN STEENKISTE
